

**COLLECTIEVE
ACTIES KUN-
NEN JAREN IN
BESLAG NEMEN.
INDIEN DE
BELEGGINGS-
ONDERNEMING
WEET DAT EEN
ACTIE GAANDE
IS, ZOU ZIJ MOE-
TEN BESLUITEN
RELEVANTE
GEGEVENS
INDIEN NODIG
LANGER TE
BEWAREN**

privézaken aan de orde kunnen komen (denk aan veranderingen in de financiële situatie), worden opgenomen.

De maatregel is echter bedoeld om de belegger te beschermen. Zo geven veel beleggers hun orders door via de telefoon. Indien de beleggingsonderneming vervolgens niet handelt, zowel letterlijk als figuurlijk, in overeenstemming met de gegeven orders, kan de belegger dat met de opnames bewijzen, tegenover de bank zelf of indien nodig bij het KiFiD (het Financiële Klachteninstituut).

De bewaarplicht is dus niet alleen belangrijk voor de toezichthouder, maar ook voor beleggers. Beleggers zouden dan ook, met name als zij die informatie nodig hebben om hun recht te halen, eenvoudig toegang moeten krijgen tot de bewaarde informatie, kosteloos dan wel tegen een kleine vergoeding die de werkelijke kosten dekt.

Toch is het niet altijd even gemakkelijk om de informatie op te vragen. Zo merkt ook de VEB bij de collectieve opvraag van transactiegegevens. Een aantal banken is niet bereid de transactiebewijzen tegen een redelijke prijs te verstrekken aan gedupeerde beleggers.

VIJF JAAR

Beleggingsondernemingen moeten de informatie minimaal vijf jaar bewaren. Van beleggingsondernemingen mag hierin wel enige flexibiliteit worden verwacht, zo vindt de VEB.

Collectieve acties kunnen jaren in beslag nemen. Indien de beleggingsonderneming weet dat een actie gaande is, zou zij moeten besluiten relevante gegevens indien nodig langer te bewaren. Doet zij dat niet, dan kan een belegger zijn aandeelhouderschap mogelijk niet bewijzen.

Om dit voorkomen, beveelt de VEB haar leden aan om hun eigen administratie goed op orde te houden. Bewaar uw transactiebewijzen dus goed.

– Column –

Uitstekend beschermd

De interesse van de Amerikaanse verffabrikant PPG in AkzoNobel heeft laten zien dat het Nederlandse bedrijfsleven uitstekend is beschermd tegen buitenlandse bidders.

De Ondernemingskamer van het Amsterdamse gerechtshof bevestigde in de zaak van belegger Elliott tegen AkzoNobel nog maar eens dat het primaat van de strategie van de onderneming bij het bestuur ligt. De positiebepaling in reactie op een potentiële bidder behoort ook tot die strategie. Het bestuur hoeft de aandeelhouders in die besluitvorming niet te betrekken. In beginsel kan het bestuur volstaan met aan de aandeelhouders achteraf verantwoording af te leggen over de ingenomen posities.

Als een serieuze bidder aan de deur klopt, dient het bestuur het voorstel serieus te bestuderen waarbij het zich dient te richten naar de belangen van de onderneming en degenen die bij haar zijn betrokken. Omdat de Ondernemingskamer die verplichting slechts marginaal kan toetsen, is de kans dat de afweging in het voordeel van bestuur en commissarissen uitvalt aanzienlijk. Een plicht tot een gesprek of onderhandelen met een bidder bestaat niet.

Als het bestuur de deur stevig dichthoudt en de strategie 180 graden draait (nog maar enkele maanden geleden behoorde Specialty Chemicals volgens

AkzoNobel tot een van de drie belangrijke pijlers van de onderneming; op 9 maart verliet Akzo Nobel deze opvatting) neemt de kans op een overname aanzienlijk af. Zonder specifieke informatie vanuit de onderneming (due diligence) is het voor een geïnteresseerde partij uiterst lastig tot een afgewogen bod met bijbehorende voorwaarden te komen. Dat klemmt met name als het om hoge biedingen van bijvoorbeeld 27 miljard euro of meer gaat.

Het is niet de VEB die beslist over een bod. Uiteindelijk maakt de aandeelhouder de afweging of een bod vergeleken met het alternatief van een stand-alone scenario de moeite waard is. Er is alles voor te zeggen dat aandeelhouders AkzoNobel die keuze hadden moeten krijgen. Maar het bestuur en de commissarissen hadden daar geen zin in. De facto uitstekend beschermd dus.

PAUL COENEN
is adjunct-directeur van de VEB